

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.596 van 25 februari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 september 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 6 augustus 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 17 november 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 21 augustus 2007 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 6 augustus 2008 wordt de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Reden(en) :

Wat betreft de medische problematiek van de betrokkene stelt de ambtenaar-geneesheer in het verslag van 05/08/2008 (zie gesloten omslag) dat er geen reëel risico is voor betrokkene zijn

leven of zijn fysieke integriteit. Er is evenmin sprake van een ernstige vermindering in levenskwaliteit. Uit de bezorgde medische attesten dd. 10/07/2007 en 07/08/2007 opgesteld door dr. K. blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor hij in medische behandeling is, tevens is een medicamenteuze behandeling voorzien. Dr. K. stelt ook dat betrokkene zich niet kan verplaatsen, niet kan reizen of een lange reis kan verdragen. Dit is na onderzoek van het dossier door onze ambtenaar-geneesheer moeilijk in overeenstemming te brengen met de benigne en banale aard van betrokkenes klachten. Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het attest van immatriculatie welk werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken.”

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt het volgende:

“1) Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 ; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids-en redelijkheidsbeginsel;

DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoeker ingediend op 20 augustus 2007, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten geen aandoening in zijn hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen adequate behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoeker bij zijn aanvraag dd. 20 augustus 2007 wel degelijk twee medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 van zijn behandelende arts dokter K. A. had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat verzoeker wel degelijk lijdt aan een medische aandoening die van die aard is dat hij niet in staat is om te reizen en dat een terugkeer naar het herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering

(...) blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen. Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde medische attesten niet zou blijken dat verzoeker zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 20 augustus 2007, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Vooreerst heeft verzoeker wel degelijk objectieve en verifieerbare medische attesten voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan hij lijdt. Met name voegde hij bij zijn aanvraag dd. 20 augustus 2007 recente medische attesten bij opgesteld door dokter Kerch dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007. Uit de medische attesten kan wel degelijk worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt van die aard zijn dat een regelmatige opvolging door een arts noodzakelijk is. Uit het door verzoeker voorgelegde medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 bleek dat een gegrond verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is. Ten tweede is het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 5 augustus 2008

waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 6 augustus 2008 heeft gebaseerd, in strijd met de door verzoeker voorgelegde medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 opgesteld door zijn behandelende arts.

Uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat een medische behandeling van verzoeker momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn. Ook verklaarde de behandelende arts uitdrukkelijk dat verzoeker niet in staat is om te reizen en dat een adequate therapie in het land van herkomst onmogelijk is. De ambtenaar-geneesheer is dan ook uiterst voorbarig in zijn advies dd. 5 augustus 2008 als hij tot tweemaal toe stelt dat deze gegevens "moeilijk in overeenstemming te brengen zouden zijn met de benigne en banale aard van deze psychosomatische klachten." Het door verzoekster voorgelegde medische attest bevatte een overzicht van de medische aandoeningen waaraan hij lijdt. Als zijn behandelende geneesheer bevestigt dat er medische behandelingen lopende zijn ; dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w. aanvullende onderzoeken) ; dat verzoeker niet in staat is om te reizen ; en dat er tenslotte geen adequate therapie in het land van herkomst voorhanden is : dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan. Het advies van de ambtenaar-geneesheer is dan ook foutief en druist in tegen de medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 van dokter K. A. ; minstens is het advies voorbarig aangezien er aanvullende medische onderzoeken voorzien zijn waarna verdere diagnoses kunnen worden opgesteld. Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat. De medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt laten hem niet toe om te reizen. De ambtenaar-geneesheer stelt dan ook ten onrechte dat de medische aandoeningen van benigne en banale aard zouden zijn. Uit het door verzoeker voorgelegde medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 bleek integendeel dat de medische aandoeningen waaraan hij lijdt van die aard zijn dat een verdere medische opvolging noodzakelijk is. Het advies van de ambtenaar-geneesheer druist in tegen de voorgelegde medische attesten. Ten derde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek zou verweerder ongetwijfeld een andere kijk op de zaken hebben gegeven. Door verzoeker niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat strijdig was met het medische attesten van de behandelende arts. schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur . waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht. Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden. Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn. Dé motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing. De motivering is niet afdoende als het gaat om : Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D.. De motiveringsplicht en vreemdelingenwet. TVVR 1993,67 ev.).

2) Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Zoals voormeld is een adequate medische behandeling voor verzoeker in Armenië uitgesloten. Een terugkeer naar zijn land van herkomst is daarom onmogelijk. Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M. Artikel 3 van het E.V.R.M, bepaalt het volgende : Artikel 3 : Verbod van foltering Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Een terugkeer naar zijn land van herkomst is -minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoeker totaal niet aangewezen. Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden. Gelet op de kwetsbare toestand van verzoeker houdt een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor hem gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.

3) *Schending van het redelijkheidsbeginsel: Verzoeker is van oordeel dat verweerder het redelijkheidsbeginsel miskend heeft. Bij zijn verzoekschrift dd. 20 augustus 2007 had verzoeker wel degelijk recente en gemotiveerde medische attesten voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan hij lijdt. Uit de voorgebrachte medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 opgesteld door de behandelende arts dokter Kerch A. blijkt dat de medische aandoeningen van verzoeker van die aard zijn dat hij nood heeft aan een regelmatige medische opvolging en dat er medische behandelingen voorzien zijn. De voorgelegde medische attesten dd. 10 juli 2007 en 7 augustus 2007 betreffen objectieve en verifieerbare documenten. Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen. Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak. Het is onredelijk dat verweerder verzoeker niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, doch zich beperkt heeft tot het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 5 augustus 2008. dat strijdig was met de medische attesten van de behandelende arts. Het gegrond verklaren van verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing. Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van verweerder dd. 6 augustus 2008 te worden vernietigd."*

2.2. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Het medisch getuigschrift van 10 juli 2007 opgesteld door dokter K., dat verzoeker heeft voorgelegd bij zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, stelt het volgende:

"Op dit moment meneer H. S. heeft psychosomatische klachten. Ik denk dat adequate therapie in het land van herkomst is onmogelijk en terugreis kan gevaarlijk zijn."

"Verhindert de aandoening de patiënt zich te verplaatsen? Ja"

"Kan de zieke reizen? Nee" "Kan hij een lange reis verdragen? Nee"

"Medisch advies m.b.t. de terugkeer naar het land van herkomst: Adequate therapie in het land van herkomst is onmogelijk."

Het medisch attest van 5 augustus 2007 opgesteld door de ambtenaar-geneesheer stelt daarentegen het volgende:

"Welke behandeling is nodig? Psychosomatische klachten: voornamelijk geruststelling en uitleg/voorlichting. Een verwijzing naar een klinisch psycholoog of een psychiater voor cognitieve gedragstherapie kan eveneens overwogen worden. Min of meer kenmerken voor functionele klachten is dat er nauwelijks tot geen reactie is op medicamenteuze interventie."

"Behandeling bezig? In het medisch attest dd. 07.08.2007 stelt dr. K. dat medische behandeling bezig is en dat 'geneeskundige' (medicamenteuze?) behandeling voorzien is. De precieze aard en/of de voorziene duur van deze behandeling is evenwel niet omschreven. Welke? Niet af te leiden uit de beschikbare medische gegevens."

"Voorziene behandeling? In het medisch attest dd. 07.08.2007 stelt dr. K. dat medische behandeling bezig is en dat 'geneeskundige' (medicamenteuze?) behandeling voorzien is. De precieze aard en/of de voorziene duur van deze behandeling is evenwel niet omschreven. Welke? Niet af te leiden uit de beschikbare medische gegevens"

"Voorziene behandeling?" Niet af te leiden uit de beschikbare medische gegevens."

"Kan de zieke reizen? Ja"

Termijn? Vanaf heden

Kan hij lange reis verdragen? Ja"

Noodzaak aan bijzondere begeleiding/ aangepast vervoer? Nee

“Deze medicamenteuze behandeling is m.i. evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de benigne en banale aard van betrokkenes klachten: ‘psychosomatisch’.”

Verder vermeldt dit attest ook nog volgend motief van de bestreden beslissing:

“Uit de voorgelegde medische attesten blijkt m.i. geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er mijns inziens vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.”

Uit het voorgaande blijkt dat de twee medische attesten tot tegenstrijdige conclusies komen op cruciale punten, meer bepaald met betrekking tot de vraag of verzoeker al dan niet kan reizen en met betrekking tot de ernst van de aandoening, wat belangrijk is om een inschatting te kunnen maken over het al dan niet aanwezig zijn van een adequate behandeling in het land van herkomst. Verzoeker merkt in zijn aanvraag uitdrukkelijk op: *“Verzoekers zijn vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de dienst Vreemdelingenzaken.”* Verzoeker maakt met zijn betoog dat *“Het onredelijk (is) dat verweerder verzoeker niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, maar zich beperkt heeft tot het advies van de ambtenaargeneesheer dd. 5 augustus 2008, dat strijdig was met het medisch attest van de behandelende arts.”* aannemelijk dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond te verklaren.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 6 augustus 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend februari tweeduizend en negen door:

dhr. M. MILOJKOWIC wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. MILOJKOWIC.